ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΔΗΓΟΥΝΤΑΙ ὅτι ὁ «γερὸς τῆς Ἀνθρωποφάγας» Οὐίνστων Τσῶρτσιλ εἶχε κάποτε μὲ τὸν στρατάρχην Μοντγκόμερυ συζήτησιν περὶ διαίτης. Τοῦ ἔλεγε ὁ ἀσκητικὸς Μοντγκόμερυ:

—Οὔτε πίνω, οὔτε καπνίζω. Τρώγω ἐλάχιστα καὶ κάνω γυμναστική. Ἔτσι διατηρῶ τὴ φόρμα μου 100 ο/ο.

—Κί' ἐγώ, ἀπήντησεν ὁ Τσῶρτσιλ, πίνω σὰν νεροφίδα, καπνίζω σὰν τσιμινιέρα καὶ τρώγω ἕνταν πεζόδρομο στὴν καθημερινή μου. Δὲν κάνω διόλου γυμναστική. Καὶ διατηρῶ τὴ φόρμα μου 200 ο/ο

□

ΚΑΙ ἀπέθανεν ὁ «Πατὴρ τῆς Νίκης», ἀλλὰ δὲν ἀπέθανεν οὔτε ἀπὸ τὸ οὐίσκυ, οὔτε ἀπὸ τὰ πούρα, ποὺ τόσον τὰ ἐνεώρει οὐσιώδη, διὰ τὴν ζωήν, ὥστε εἶπε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου: «Φοβερὰ κατάστασις. Εὐτυχῶς, ποὺ ἔχομε οὐίσκυ καὶ πούρα, ἀλλιῶς θά... τὰ εἶχα τινάξει!». Η περίφημος λέξις. Καὶ ἀπέθανεν ὁ Τσῶρτσιλ ἀπὸ διαταραχὴν κυκλοφοριακήν, ἡ ὁποία ὀνομάζεται «ἀσθένεια τῶν ἡγετῶν» καὶ προσβάλλει ἰδιαιτέρως τοὺς ἡγέτας τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐν γένει. Ὑπῆρξε τὸ πρῶτον κατὰ τὸ νέον ἔτος ὅθμα αὐτῆς τῆς ἀσθενείας, ἡ ὁποία πέρυσι προσέβαλε μοιραίως τὸν πρόεδρον τῆς Ἰταλίας Σέννυ καὶ προσκτίσας τὸν δοῦκα τοῦ Οὐίνδσωρ. Σύμφωνα μὲ τὰ στατιστικὰ δεδομένα, αἱ καρδιο—ἀρτηριακαὶ διαταραχαὶ ἐσκότωναν, κατὰ τὸ 1910, 140 ἄτομα ἐπὶ πληθυσμοῦ 100.000. Σήμερα, ἐπὶ τοῦ ἰδίου πληθυσμοῦ σκοτώνουν 250. Σκοτώνουν ἐν γένει τὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς τρεῖς θυήσκοντας εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐνῶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας Ἀμερικῆς ἐπὶ τῶν δύο θανάτων εὐθύνονται διὰ τὸν ἕνα, μάλιστα μόνον αἱ προσβολαὶ εἰς τὴν στεφανιαίαν ἀρτηρίαν καλύπτουν τὸ 17ο/ο τοῦ συνόλου τῶν θανάτων. Αἱ κυκλοφοριακαὶ διαταραχαὶ λαμβάνουν διαφόρους μορφάς: Θρόμβωσις τῆς στεφανιαίας προκαλοῦσα ἔμφραγμα τοῦ μυοκαρδίου, ἐγκεφαλικὴ θρόμβωσις, ἀρτηριακὴ δυναμένη νὰ καταλήξῃ καὶ εἰς γάγγραινάν, πνευμονικὸν οἴδημα, φλεβῖτις, ἐμβολὴ κ.λπ. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Τσῶρτσιλ ἐπρόκειτο περὶ ἐγκεφαλικῆς θρομβώσεως, ἤτοι περὶ ἐμφράξεως μιᾶς ἀρτηρίας τοῦ ἐγκεφάλου ἀπὸ θρόμβον αἵματος. Αὐτὴ εἶναι ἐκ τῶν σοβαρωτέρων περιπτώσεων, διότι τὰ ἐγκεφαλικὰ κύτταρα εἶναι λίαν εὐθραστα καὶ πεθαίνουν ὅταν δὲν «ἀρδευνται» κανονικῶς δι' αἵματος... Ἡ θρόμβωσις ἔφερε μερικὴν παράλυσιν τοῦ σώματος καὶ ἐλίμῳ τὸν θάνατον, μέσα εἰς ἀπόφρασιν ἀνασιθητικοῦ ληθάργου...

□

ΔΙΑΒΑΖΩ εἰς γαλλικὸν περιοδικὸν ἄρθρον τῆς ἰατροῦ Φρανσουάζ Λαό περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ Τσῶρτσιλ, βάσει τῶν ἐκδοθέντων ἰατρικῶν δελτίων. Ἡ ἰατρὸς ἀναφέρει ὅτι ὑπάρχουν ὡρισμένα νέα φάρμακα «αἱμολυτικά», ἤτοι διευκολύνοντα τὴν διάλυσιν τῶν θρόμβων (παραλείπω νὰ τὰ ἀναφέρω, διότι ἀφορῶν μόνον νοσοκομεῖα τοὺς εἰδικούς), ἀλλὰ φαίνεται ὅτι δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς τὸν Τσῶρτσιλ λόγῳ τῆς μεγάλης ἡλικίας του. Κατέφυγον εἰς τὰ σχετικῶς παλαιότερα φάρμακα, ὅπως νοβοκαΐνη δι' ἐνέσεων καὶ ἀντισπασμωδικά. Τοῦ ἔδωσαν ἀκόμη καὶ λίγα «δάκρυα» οὐίσκυ, ποὺ ἦτο τὸ μόνον «φάρμακον» τῆς ἀρεσκείας του, σημειούμενον διὰ τὴν διαστολὴν τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων (πρᾶγμα μᾶλλον θρυλικὸν καὶ σχετικῶς ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἀπασχοληθῶ εἰς ἄλλο σημείωμά μου).

□

ΑΛΛΑ ἄς ἀφήσωμε τὸν χῶρον τοῦ θανάτου, διὰ νὰ ἀναπολήσωμε μερικὲς ἀπὸ τὶς θαυμάσιες στιγμὲς τῆς ζωῆς τοῦ Μεγάλου Ἀνθρώπου ποὺ ἔφυγε. Τὸ 1940, τὴν ἡμέραν ποὺ ξέσπασε ὁ πόλεμος, εἶπεν ἀπὸ ραδιοφώνου πρὸς τὸν ἀγγλικὸν λαὸν τὴν ἔκτοτε περίφημον φράσιν: «Δὲν ἔχω νὰ σᾶς ὑποσχεθῶ ἄλλο τίποτε ἀπὸ ἱδρῶτα, αἷμα καὶ δάκρυα»... Ἤτο ἡ μέθοδος τῆς ἀντιστάσεως, ἡ ὁποία ὡδήγησεν εἰς τὴν Νίκην.

Ἐπιθεωρῶν τὸ μέτωπον, ἐκινδύνευσε πολλὲς φορὲς ἀπὸ τὴν τόλμη καὶ ἀδιαφορία του. Κάποτε ἔσκασε μιὰ ὀβίδα εἰς ἀπόστασιν πενήντα μέτρων. Ὁ Τσῶρτσιλ ἔμεινε ἀτάραχος. Ἀπαραλλάκτα ὅπως ὁ Ναπολέων κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Τουλώνος. Ἔλεγεν ὁ Μοντγκόμερυ:

— Ὁ Τσῶρτσιλ πρόσεχε πῶς ν' ἀνάψῃ τὸ πούρο του στὸ ἀνεμόδαρτο παρατηρητήριο κι' ἀδιαφοροῦσε γιὰ τὶς ὀβίδες ποὺ ἔσκαγαν γύρω.

Εἶχε προβλέψει μέτρα διὰ τὴν περίπτωσιν τυχὸν αἰχμαλωσίας του ἀπὸ τοὺς Γερμανούς. Διηγεῖται ὁ πλοίαρχος τοῦ «Κοὺν ἢν Μαίρυ» μὲ τὸ ὁποῖον ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ πολέμου ἐπραγματοποίησε τοῖα ταξίδια:

— Μία γυναγοσωστικὴ δεν-ζινάκατος ὑπῆρχε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Τσῶρτσιλ. Κι' ἔνας γαύτης μὲ αὐτόματο. Ἀποστολή του μοναδική: Νὰ ἐκτελέσῃ τὸν πρωθυπουργὸ εἰς περίπτωσιν ποὺ θὰ κινδύνευε νὰ πεσῃ στὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ!

Αὐτὸ μᾶς ἐνθυμίζει τὸν ὑμνηθέντα ὑπερόχως ἀπὸ τὸν Βαλαωρίτην ἁρματωλὸν Ἀστραπόγιαννον, ὁ ὁποῖος, τραυματισθεὶς θανατηφόρως εἰς τινα συμπλοκὴν πρὸς τοὺς Τούρκους, ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Λαμπέτην, πρωτοπαλλήκαρό του, νὰ τοῦ πάρῃ τὸ κεφάλι διὰ νὰ μὴ πέσῃ στὰ χέρια τῶν ἀπίστων... Ἀλλὰ ὁ Τσῶρτσιλ εἶχε τὴν ἀγαθὴν τύχην νὰ ἴδῃ τοὺς δύο μεγάλους ἐνόχους τοῦ πολέμου, τὸν ἕνα κρεμασμένον ἀνάποδα σὰν σφάγιον κτήνους καὶ τὸν ἄλλον καψαλιζόμενον σὰν ποντικὸ μέσα στὸ ὀχυρό, ἐνῶ αὐτὸς ἐπέζησε διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ ἐν εἰρήνῃ τὴν συνένωσιν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου καὶ νὰ ἀποθάνῃ μέσα εἰς τὴν θερμὴ ἀγκαλιὰ ὅλης τῆς φιλελευθέρας καὶ προοδευτικῆς ἀνθρωπότητος...

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΧΑΪΑΣ Τ. Υ. Δ. Κ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, δι' ἐνιαίας ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου τοῦ ἔργου κοπτασκευῆς τεχνικῶν ἔργων κοιν. ὁδοῦ Κερυνείας, προϋπολογισμοῦ 65.000.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ΤΥΔΚ ἐν Πάτραις τὴν 12ην Φεβρουαρίου ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11—12,00. Δεκτοὶ ἐργολάβοι πάσης τάξεως, δι' ἔργα ὁδοποιίας. Ἐγγύησις συμμετοχῆς δρχ. 1.300 διὰ γραμματίου Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς Τραπέζης ἢ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Λεπτομερὴς διακήρυξις καὶ στοιχεῖα τῆς μελέτης ὑπάρχουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ΤΥΔΚ ἔνθα δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνουν γνῶσιν.

Ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας
Α. ΚΑΚΟΥΡΗΣ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΚΤΗΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΟΙΚΟΠΕΔΩΣΗ

ΕΚΤΑΣΕΩΣ 25 ΣΤΡΕΜΜΑΤΩΝ 3 ΧΙΛ. ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Μεσῖται ἀποκλείονται. Ἄμεσος ἐπαφὴ μὲ τὸν πωλητή.

ΤΗΛ. 67—92

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Παπανούτσου περὶ τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Παιδείας

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

Εὐαγγελίου, τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ὁ κόσμος, ἡ οἰκουμένη τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, στρέφεται πρὸς τὴν πηγὴν αὐτὴν καὶ ζητεῖ ἀπὸ αὐτὴν τὴν σωτηρίαν ποὺ προσδοκᾶ.

Δὲν γίνεται εὔκολα τὸ πρᾶγμα αὐτό, διότι οἱ δυναμειςτὴς ἐποχῆς, οἱ πολιτικές, ἀντιστέκονται, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀντισταθῇ στὸ ρεῦμα τῆς Ἱστορίας, καὶ ἔτσι, τὸν 4ον αἰῶνα, ὁ κόσμος κατακτᾶται πνευματικὰ ἀπὸ τὸν Χριστιανισμόν. Εἰς αὐτὸν τὸν 4ον αἰῶνα, τοῦ ὁποίου τὰ πρῶτα χρόνια καλύπτει ἡ μεγάλη μορφὴ τοῦ Κωνσταντίνου, ζοῦν οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, τῶν ὁποίων σήμερα ἑορτάζομε τὴν μνήμη.

Γιατὶ τοὺς ἐδιάλεξε τὸ ἔθνος; Πρὶν ἀπ' αὐτοὺς εἶχαν φωτίσει μὲ τὴν διδασκαλία τους τὸν χριστιανικὸ κόσμο, τὴν αὐγή του, μεγάλες μορφὲς τῆς Ἀλεξανδρινῆς θεολογίας. Ἀναφέρω τὸν Ὠριγένη καὶ τὸν Κλήμεντα. Ἔπειτα ἀπ' αὐτοὺς μεγάλες μορφὲς τῆς Χριστιανωσύνης ἐκήρυξαν τὸ λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, ἀποκρυστάλλωσαν τὸ δόγμα, διατυπωσαν τὶς ἀλήθειες τοῦ Χριστιανισμοῦ κατὰ τρόπο ποὺ νὰ γίνωνται προσιτὲς στὸ νοῦ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ὅμως μόνον αὐτὲς οἱ τρεῖς μεγάλες μορφὲς ἀξιώθηκαν τὴν τιμὴ νὰ συνδεθοῦν μὲ τὰ Γράμματα τὰ Ἑλληνικὰ καὶ ν' ἀποτελοῦν ἕως σήμερα τὰ σύμβολά τους. Γιατί;

Πρῶτα, νὰ ἐξηγήσωμεν ἕνα φαινόμενο, ποὺ ἀποτελεῖ γιὰ τοὺς ἱστορικοὺς πρόβλημα: Πῶς ὁ Ἑλληνισμὸς συμφιλιώθηκε μὲ τὸν Χριστιανισμό. Καὶ πῶς ὁ Χριστιανισμὸς δέχθηκε στοὺς κόλπους του τὴν Ἑλληνικὴ σκέψη. Αὐτὸς ὁ ὑμέναιος μᾶς φαίνεται σήμερα πάρα πολὺ ἁπλός. Μιλοῦμε γιὰ «Ἑλληνοχριστιανικὸ» πολιτισμό. Ἐν τούτοις, αὐτὴ ἡ συναίρεση τοῦ Χριστιανικοῦ μὲ τὸ Ἑλληνικὸ πνεῦμα, τῆς Χριστιανικῆς πίστης μὲ τὴν Ἑλληνικὴ σκέψη καὶ ἀντίληψη τοῦ κόσμου, ἦταν ἕνα δύσκολο θέμα, καὶ γιὰ νὰ πραγματοποιηθῇ μέσα στὴν ἱστορία χρειάσθηκαν πολλὲς προϋποθέσεις, πολλοί ὅροι, καὶ δὲν τὸ ἐπέτυχε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ ἀμάλγαμα, ὅπως συνήθως νομίζουμε.

ΑΥΡΙΟΝ: ἡ συνέχεια.

Εἰσαγωγικὸς χαιρετισμὸς τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Λειτουργῶν Μ. Ἐκπαιδεύσεως

Τὸν κ. Παπανούτσον παρουσίασεν εἰς τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον τῆς Διακιδείου Σχολῆς ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Πατρῶν κ. Χριστοδουλόπουλος, διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἡ Ἕνωσις λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὴν σειρὰν τῶν διαλέξεων ποὺ ἔχει ἐγκαινιάσει κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Ἑορτῆς τῶν Γραμμάτων, τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἔχει τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρουσιάσῃ ὡς ὁμιλητὴν σήμερον τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα καὶ κορυφαῖον πνευματικὸν ἡγέτην κύριον Εὐάγγελον Παπανούτσον ὁ ὁποῖος τιμᾶτο ὑπουργεῖον Παιδείας ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ γενικοῦ γραμματέως.

Αἰσθάνομαι ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην ὡς πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως λειτουργῶν Μέσης ἐκπαιδεύσεως, νὰ εὐχαριστήσω θερμότατα τὸν σοφὸν διδάσκαλόν μας, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὸν φόρτον τῆς καθημερινῆς του ἐργασίας καὶ τῶν ἄλλων πολλαπλῶν ἀσχολιῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας, εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ ἀποδεχθῇ, μὲ πολλὴν προθυμίαν, τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἑνώσεως λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς ὁμιλήσῃ. Ἡ αἴθουσα ἐξ ἄλλου λαμπρύνεται καὶ ἀπὸ δύο ἄλλους διακεκριμένους ἐπίσης ἐπιστήμονας, καθηγητὰς τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, ἐκλεκτοὺς συνεργάτας τοῦ κ. Κενικοῦ Κραμματέως εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀναγεννήσεως: τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ σεβαστὸν του διδάσκαλον κ. Ἰωάννην Κακριδῆν καὶ τὸν ἀντιπρόεδρον αὐτοῦ κ. Νικ. Κρητικόν. Ἡ τιμή, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωσαν σήμερον οἱ ἱστάμενοι εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἱεραρχίας, εἶναι ὑψίστη καὶ τοὺς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Ὁ κ. Εὐαγ. Παπανούτσος, ὁ ὁποῖος καὶ ἄλλοτε ὡμίλησεν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, εἶναι ὡς γνωστόν, μία ἐξέχουσα σύγχρονος πνευματικὴ προσωπικότης, παιδαγωγὸς καὶ φιλόσοφος, σπουδάσας Θεολογίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, φιλοσοφίαν νδὲ καὶ φιλολογίαν εἰς Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν. Ὑπηρέτησεν ὡς καθηγητὴς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως εἰς σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ Ἀβερώφειον Γυμνάσιον τῆς Ἀλεξανδρείας. Διετέλεσε διευθυντὴς διδασκαλείων καὶ παιδαγωγικῶν ἀκαδημιῶν τῆς χώρας, ἐπὶ σειρὰν δὲ ἐτῶν γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Παιδείας. Κατὰ τὸ ἔτος 1950—1951 ἐχρημάτισε γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Τύπου. Ἀκάματος μελετητὴς καὶ δαψιλοστόχαστος ἐρευνητὴς τῆς Ἐπιστήμης, ἔγινεν εὐρύτατα γνωστός, ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ξένην, ἐκ τῶν πρωτονύμων θεολογικῶν, φιλοσοφικῶν καὶ παιδαγωγικῶν συγγραμμάτων του. Γίγας τῆς σκέψεως, ὁ κ. Παπανούτσος, μὲ ἐπιστημονικὸν ἀνάστημα πρώτου μεγέθους, διαθέτει ὅλα ἐκεῖνα τὰ προσόντα τὰ ὁποῖα κοσμοῦν τοὺς μεγάλους διδασκάλους: Ἀρετωτάτην θεολογικὴν καὶ φιλολογικὴν συγκοότησιν, σπανίαν παιδαγωγικὴν κατάρτισιν, μεγάλην ἀγάπην πρὸς τὸν ὑπὸ ἀνάπτυξιν ἄνθρωπον καὶ ἀνυπέρβλητον ἱκανότητα νὰ κατανοῇ τὰ προβλήματά του. Συγγραφεὺς θαυμάσιος μὲ τὴν φιλόσοφον πτῆσιν τοῦ στοχασμοῦ, δεξιοτέχνης τοῦ ὕφους, σαγηνεύει καὶ προκαλεῖ πάντοτε ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν μὲ τὴν οὐσίαν καὶ τὸ κάλλος τοῦ λόγου του, ἐδημοσίευσε πλείστας φιλοσοφικὰς μελέτας καὶ ἐπιστημονικὰ ἄρθρα εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά. Τὸ πνευματικὸν ἀνάστημα τοῦ Ἀνδρός, ἡ εὐαισθησία του εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν Ἐκπαίδευσιν, μὲ τὴν ποικίλην καὶ πολύτιμον συμβολήν του, ἡ ὅλη πνευματικὴ ποσοφορά του, ἡ ἐμπειρία του ἐκ τῆς προηγουμένης θητείας του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἡ ἐκδηλος ἀγάπη του διὰ τὴν Παιδείαν καὶ τοὺς λειτουργοὺς της, παρέχουν ἐγγύησιν διὰ τὴν πολύτιμον συμβολήν του εἰς τὴν παροῦσαν ἱστορικὴν στιγμὴν τῆς Ἀναγεννήσεως τῆς ἑλληνικῆς Παιδείας.

Τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον θ' ἀναπτύξῃ ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεύς, εἶναι («Ἔννοια Ἑλληνοχριστιανικῆς Παιδείας»). Ὁ κ. Παπανούτσος παρακαλεῖται ὅπως ἀγέλθῃ εἰς τὸ βῆμα καὶ ἀναπτύξῃ τὸ θέμα του.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πρὸ ἡμερῶν ἀνῆλθον εἰς Ἀθήνας οἱ κ. κ. Σκλαβενίτης Σταμάτιος, πρόεδρος Σταθμαρχοελεγκτῶν τῶν ἀστικῶν καὶ ὑπεραστικῶν ΚΤΕΛ Νομοῦ Ἀχαΐας, καὶ ὁ κ. Κωνσταντίνος Νικολόπουλος γεν. γραμματεὺς ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ἀστικῶν καὶ ὑπεραστικῶν γραμμῶν Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. ὑπουργὸν Ἐργασίας καὶ διαφόρους ἁρμοδίους, μεταξὺ δὲ ἄλλων ἐπεκοινώνησαν μὲ τὸν γενικὸν γραμματέα τῆς ΠΟΥΠΑ κ. Γ. Βασιλόπουλον καὶ τοῦ ἀνέφερον προφορικῶς ὡς καὶ ἔγγραφως τὰ ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ αὐτοκινήτων.

Ὁ κ. Βασιλόπουλος μᾶς ἐγνώρισε τὴν προώθησιν τῶν ἐνεργειῶν του ἐπὶ τῶν κατωτέρω. 1) Τὴν ἐξίσωσιν ἐνιαίου μισθολογίου τοῦ προσωπικοῦ αὐτοκινήτων.

2) Ἡ Ὁμοσπονδία κατήγγειλε τὰς συλλογικὰς συμβάσεις τῶν φορτηγῶν πάσης φύσεως τὴν δὲ 4ην Φεβρουαρίου γίνεται ἡ πρώτη ἐπαφὴ μεταξὺ Ὁμοσπονδίας καὶ ἐργοδοτῶν τῇ προσκλήσει τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας πρὸς σύναψιν συλλογικῆς συμβάσεως.

3) Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν καταγγέλλεται ἡ συλλογικὴ σύμβασις τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπεραστικῶν λεωφορείων.

4) Θὰ ἐπακολουθήσῃ τῶν ἀστικῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, περιχώρων ὡς καὶ ἀστικῶν καθ' ἅπασαν τὴν χώραν.

5) Θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ καταγγελία τοῦ προσωπικοῦ αὐτοκινήτων ἐπιβατικῶν (πολυτελείας).

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Βασιλόπουλος μᾶς ἐγνώρισεν ὅτι θὰ ἐπιληφθῇ τῶν κατωτέρω θεμάτων, ἤτοι 1) Κανονισμὸς λειτουργίας ΚΤΕΛ, 2) Κανονισμὸς ἐργασίας ἀστικῶν ΚΤΕΛ διπλῆς φυλακῆς, 3) Μονῆς φυλακῆς, 4) Κανονισμὸς ἐργασίας ὑπερωριῶν λεωφορείων.

Ἐπίσης τροποποίησις κανονισμοῦ Τ.Σ.Α.. Λεπτομερείας θὰ ἀνοιπτύξῃ ὁ κ. Βασιλόπουλος ὁ ὁποῖος τυγχάνει καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ κατέλθῃ εἰς Πάτρας.

Ὁ πρόεδρος Σταθμαρχοελεγκτῶν
ΣΤ. ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ

Ὁ γενικὸς γραμματεὺς ὁδηγῶν αὐτοκινήτων
ΚΩΝ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑν,,

Αἱ συντάξεις Ι.Κ.Α.

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «ΗΜΕΡΑ»

Εἰς τὸ φύλλον σας δημοσιεύετε ἐπιστολὴν συνταξιούχου τοῦ ΙΚΑ, ὁ ὁποῖος τονίζει τὴν ἀνάγκην ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων τοῦ Ἱδρύματος.

Τὸ δημοσίευμά σας ἐθέσαμεν ὑπ' ὄψιν τοῦ ΙΚΑ, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπληροφόρησεν, ὅτι αἱ χορηγούμεναι ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος συντάξεις, ὑπολογίζονται, ἀφ' ἑνὸς μὲν βάσει τοῦ ἡμερομισθίου ἢ τοῦ μισθοῦ τῆς τελευταίας διετίας καὶ ἀφ' ἑτέρου βάσει τοῦ ἐν ἀσφαλίσει χρόνου. Χρόνος ἀπασχολήσεως ποὺ τῆς λειτουργίας τοῦ Θεσμοῦ ἢ ποὺ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως εἰς ὡρισμένην περιφέρειαν ἢ ἐπαγγελματικὴν κατηγορίαν δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Ἀκριβῶς δέ, διὰ νὰ μὴ στερηθοῦν τῶν ἀγαθῶν τῆς ἀσφαλίσεως οἱ πρὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος ἀπασχοληθέντες, διὰ τοῦ ἀγικοῦ νόμου 6298)34, ἀλλὰ καὶ διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, ἀπητήθη ἐλάχιστος χρόνος ἀσφαλίσεως διὰ συνταξιοδότησιν (500 — 750 ἡμ. ἐργασίας).

Γενικώτερον ἐπὶ τοῦ αἰτήματος αὐξήσεως τῶν συντάξεων, μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι τοῦτο ἀπασχολεῖ ἤδη τὸ Ἵδρυμα, καθὼς καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας. Αἱ δυνατότητες ὅμως αὐξήσεως περιορίζονται, ἀναγκαίως, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ὑφισταμένων οἰκονομικῶν τοῦ Ἱδρύματος.

Ὁ Ὑφυπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως
Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὸ Περιφερειακὸν Ὑποκατάστημα ΙΚΑ Πατρῶν ἀνακοινοῖ ὅτι ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ (1ος ὄροφος) θέλει διενεργηθῇ τὴν 22αν Φεβρουαρίου 1965 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν τακτικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν χορηγητοῦ ἢ χορηγητῶν ὀρθοπεδικῶν εἰδῶν εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους του διὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ 1)4)1965—31)3) 1966.

Πλείονες πληροφορίαι περὶ τῶν ὅρων τοῦ διαγωνισμοῦ παρέχονται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας παρὰ τοῦ γραφείου Προμηθειῶν τοῦ Ὑποκαταστήματος.

('Εκ τῆς Διευθύνσεως)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Στὸ μηχανουργεῖον Δ. Τζίμα καὶ Ν. Θεοδωροπούλου, Κοραῆ 19, τηλέφ. 70—253, κατασκευάζονται χειραμάξια (κοιρροτσάκια) κινούμενα μὲ ἐλαστικὰ πνευστὰ καὶ συμπαγῆ εἰδικὰ δι' ἐργοληπτικὰ ἔργα, ἀσβεστοργιές κλπ., ἀρίστης ποιότητος καὶ ἀντοχῆς. Σπεύσατε τὴν παραγγελίαν σας.

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 18 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 12 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ
Ὑψηλὰ Ἀλώνια - Κάτωθι Ο.Υ.Φ.Α.
Παναχαϊκοῦ 2 - Τηλ. 27-34
Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Δ. ΓΙΑΚΟΥ: Μορφὲς καὶ θέματα λογοτεχνίας

Σημείωμα τοῦ κ. ΘΩΜΑ ΛΑΛΑΠΑΝΟΥ

Μὲ τὸ τελευταῖο του βιβλίο «Μορφὲς καὶ θέματα λογοτεχνίας» ὁ Γιάκος, ἀκολουθεῖ τὴν ἀνοδική του πορεία. Δὲν περιορίζεται σὲ ἕνα εἶδος λόγου, χειρίζεται μὲ τὴν ἴδια ἄνεση καὶ τέχνη, καὶ τὸ διήγημα καὶ τὸ μυθιστόρημα, καὶ τὴν κριτική. Ἀρκετὴ εἶναι ἀκόμη ἡ συμβολή του καὶ στὴν παιδικὴ λογοτεχνία.

Ὁ Γιάκος δὲν εἶναι μόνο εὐχάριστος ἀφηγητὴς ποὺ σε τραβᾶει μὲ τὸ γράψιμό του, ἀλλὰ καὶ καλὸς μελετητής. Οἱ «Μορφὲς καὶ θέματα λογοτεχνίας» εἶναι ἕνας τόμος καλοτυπωμένος, ποὺ ἡ γλαφυρὴ ἀνάπτυξη, ἡ ἐμβάθυνση κι' ἡ πρέπουσα συντομία τοῦ κάθε θέματος ἱκανοποιεῖ καὶ τὸν δυσκολώτερο ἀκόμη μελετητή.

Στὸ δεύτερο κεφάλαιο «Τὸ ἱστορικὸ ἢ ἐθνικὸ λογοτέχνημα» μᾶς πείθει πὼς ὁ ἱστορικὸς ἐπιστατεύει ἐκτὸς ἀπ' τὶς ἱστορικὲς μαρτυρίες, καὶ τὸ λογοτεχνικό του ταλέντο, φαντασία, μνήμη, δύναμη, ἔτσι ποὺ οἱ διάλογοι ἱστορικῶν προσώπων νὰ μὴν ἀνταποκρίνονται σ' ὅ,τι πραγματικῶς ἔγκει εἰπωθεῖ, ὡς τόσο εἶναι πραγματικότητα, ἡ πραγματικότητα τῆς λογοτεχνίας.

Κατὰ τὸν Σταγειρίτη, ἔργο τοῦ καλλιτέχνη εἶναι ὄχι νὰ μᾶς παρουσιάζει αὐτούσια ἢ ἀνεπεξεργάστη τὴν πραγματικότητα, ἀλλὰ μιὰ νέα πραγματικότητα δική του.

Στὸ τρίτο κεφάλαιο περιγράφει μ' ἐμβοήθεια τὸ ρόλο τῆς λέξης στὴ λογοτεχνία.

Ἡ λέξη εἶναι ζωντανὸ κάτι, μὲ φωνή, μὲ ψυχή. Προσαρμόζεται στ